

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, director general
IVAN GRAU, director financer
ORIOL GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**QÜESTIONS INTERNES I EXTERNES
QUE FAN SENTIR-SE MILLOR**

Ramon Tremosa i
Balcells

Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.cat

Català motivat

Vaig anar amb tota la família i amb molts amics a la manifestació de dissabte passat a Barcelona amb il·lusió i motivació. D'una banda, amb il·lusió perquè intuïa que hi hauria molta gent, molta més del que voldrien aquells que esperaven que amb el nou Estatut s'acabés tota reclamació catalana. Tot i que jo em proclamo part de la crosta nacionalista que cal extirpar dels mitjans públics catalans, el fet cert és que TV3 va passar de puntetes sobre la manifestació i es va limitar a comptades i escasses imatges, fins al punt que al *Telenotícies* de diumenge al vespre la manifestació ja no era ni tan sols esmentada. Però això no em treu el bon gust de boca que tinc, ja que la manifestació ha alimentat la confiança i l'autoestima dels catalans que volem un tracte més just, al mateix temps que recupera una part de la dignitat perduda en les successives fractures que va generar el llarg procés estatutari.

D'ALTRA BANDA, vaig anar a la manifestació amb un gran motivació. El món global ofereix als catalans en aquest nou i trepidant segle que vivim unes oportunitats fabuloses, malgrat l'implacable centralisme d'Estat que l'any 2007 encara patim en la gestió de les infraestructures i en els seus déficits clamorosos de provisió a casa nostra. De fet, els catalans tenim aquestes oportunitats de progrés molt més a l'abast del que pensem, gràcies als vents d'eficàcia que bufen al món i a les oportunitats de negoci que genera. Els catalans podem comptar amb futures complicitats empresarials globals per superar els models de gestió encara implacablement centralitzats de l'Estat espanyol, per més reforçats i modernitzats que estiguin. ¿Algú s'imagina la reacció de la xinesa Hutchinson, una de les primeres empreses del món en tràfic marítim i que gestionarà els nous molls ampliat al port de Barcelona, quan vegi que estaran enllestits el 2010 però que el tren de mercaderies que les ha de dur cap a França no està acabat per "manca de diligència" dels alts funcionaris del ministeri de Foment? El victimisme dels catalans de l'era Pujol serà superat amb escreix, tal com va passar amb l'acte de l'IESE sobre els aeroports. I és que avui alguns grans operadors logístics globals veuen en els ports catalans i valencians, i als territoris que tenen darrere seu, un potencial semblant al que tenien Flandes i Holanda tot just abans del pla Marshall de després de la Segona Guerra Mundial i no entenen segons quins dissenys radials i centralitzats més propis del segle XIX que del segle XXI. De fet, només caldria aconseguir de l'Estat espanyol que simplement deixés operar els mecanismes de mercat: per què s'impedeix que una empresa privada construeixi a l'aeroport del Prat, via concessió, una pista de vols de 4,2 km de llargada per acollir vols intercontinentals, que no costaria ni un euro a les administracions públiques?

SÓC UN CATALÀ MOTIVAT també després d'escoltar, la setmana passada, un dels principals assessors del president escocès Alex Salmond, el jove Stephen Noon. Convidat pel Club FNEC en el 75è aniversari de la fundació d'aquest sindicat nacionalista d'estudiants universitari, Noon va parlar de la proposta de país que l'SNP vol per a Escòcia. L'èxit electoral d'aquest partit rau a haver sabut explicar les oportunitats que la creixent integració eco-

“La manifestació ha alimentat la confiança i l'autoestima dels catalans que volem un tracte més just, al mateix temps que recupera una part de la dignitat perduda en les successives fractures que va generar el llarg procés estatutari”

nòmica global ofereix als escocesos. Noon va explicar-nos com l'actual situació de dependència financera i tributària de Londres no permet a Escòcia desplegar amb eficàcia tot el seu potencial de creixement econòmic. De fet, Escòcia en els darrers anys presenta un dels creixements econòmics més baixos de la UE, en contrast amb el gran dinamisme econòmic de països veïns secularment més pobres com Noruega, Irlanda, Islàndia o Dinamarca.

L'SNP HA DESPLEGAT un missatge en positiu que ha superat la campanya de la por dels partits unionistes. El partit nacional escocès integra sensibilitats diverses, des de liberals fins a socialdemò-

crates, que ara al govern s'han repartit les àrees d'influència: per als primers la promoció econòmica i per als segons les polítiques socials. Tots, però, advoquen per assolir en aquesta legislatura pel cap baix la sobirania fiscal per a Escòcia, atès que al referèndum de 2010 molt possiblement es farà una pregunta amb tres possibles respostes: independència (minoritària avui), sobirania fiscal (les enquestes ja el situen en el 75% dels escocesos) o *statu quo* (escasses competències i 85% del pressupost escocès que prové de transferències de Londres).

STEPHEN NOON VA EXPLICAR alguns dels detalls del document *Let Scotland Flourish* (www.snp.org) en el qual l'SNP proposa, en cas d'administrar l'impost de societats, una rebaixa del seu tipus impositiu de fins al 20% i la seva supressió per a 120.000 pimes, competint fiscalment amb Londres per captar seus globals de grans empreses resseguint el model irlandès. Curiosament, sembla que el partit laborista escocès aviat s'afegirà a la sobirania fiscal d'Escòcia: Noon va dir que els socialistes escocesos havien hagut de passar a l'oposició per fer-la seva ja que des del govern, després de cinquanta anys concentrats en la gestió com estaven, no havien sentit ni tingut mai cap necessitat de reclamar-la. És per tot plegat que estic deixant de ser un català decebut (mai no m'he sentit empenyat) per esdevenir un català motivat.

LLUÏSA JOVER

EN SÍNTESI

Lloguer forçós

Marçal
Sintes

Com ha escrit Joan Oliver en aquest mateix diari, la gent civilitzada, modestament, també un servidor, va advertir reiteradament que el projecte de llei que permet expropiar l'usdefruit d'un pis o una casa buits és un despropòsit. L'habitatge se'l quedaria l'administració per arrendar-lo durant una sèrie d'anys, després dels quals el propietari el podria recuperar. Ara, a més a més, el Consell Consultiu diu que la mesura no s'ajusta a la Constitució. No obstant, el govern català sembla que no vol treure la banya d'on l'ha entaforada i s'anuncia que adaptarà el redactat al dictamen del Consell Consultiu amb la voluntat de mantenir l'expropiació de l'usdefruit dels habitatges. Molt bé. La tosuderia resulta encara més cridanera si tenim en compte que és aquesta qüestió la que impedeix que el Pacte Nacional per l'Habitatge sigui realment *Nacional*, ja que CiU i PP es neguen a sumar-s'hi fins que no es rectifiqui la llei del dret a l'habitatge justament pel que fa al lloguer forçós. Sigui com sigui, estaria bé que el PSC, que diria que en aquest assumpte no participa de l'infantilisme *gauchista* característic d'Iniciativa per Catalunya i sovint també d'ERC, hi posés una mica de seny. Resulta incomprendible que, per un precepte que —d'altra banda i al meu entendre— està condemnat a aplicar-se de forma conflictiva i limitada, se sacrifiqui la unitat de les forces polítiques. Si no resulta, esclar, que a hores d'ara deixar convergents i populars al marge de la llei i el Pacte sigui vist pel tripartit com una virtut en comptes de com una pega del polèmic lloguer forçós.

m.sintes@hotmail.com